De gouden munt, onder den invloed van het Californische goud.

Wij vernemen, dat het Fransche ministerie, vermoedelijk in het vooruitzigt van de daling der waarde des gouds in verhouding tot het zilver, voornemens is aan de Wetgevende vergadering een voorstel te doen, strekkende tot onverwijlde intrekking der wet, waarbij het goud, evenzeer als het zilver, tot wettigen standaard is aangenomen. Wordt dit voorstel aangenomen, dan is het te voorzien dat, als natuurlijk gevolg daarvan, al het Fransche goud, 't welk thans in omloop is, zal worden ingetrokken, alsmede dat er niet meer van dat metaal, in Frankrijk, zal worden gemunt. Onder gewone omstandigheden zou de voorgestelde verandering weinig beteekenis hebben; en zelfs nu bepaalt zich hare beteekenis louter tot haren vermoedelijken invloed op de betrekkelijke waarde der twee metalen, eenige jaren later. Dit zal, natuurlijk op verschillende wijze worden geschat, naar gelang der verwachtingen welke men koestert, omtrent de waarschijnlijke verhouding van den voorraad tot de vraag, wat beide metalen aangaat, in de eerste toekomst. Speculatiën op eene stellige en belangrijke vermindering der waarde van het goud, over de wereld, zijn niet nieuw. En hetzelfde kan van het zilver worden gezegd. In 1824, gedurende de woede voor de gemeenschappelijke exploitatie van de mijnen van Mexico en Zuid-Amerika, gepaard als zij ging, door de verzending van eenige millioenen specie uit Europa naar die landen, — waardoor alzoo de stroom die drie eeuwen lang herwaarts gevloeid was omgekeerd werd, — kon men, tegenover de gezwollen verwachtingen der deelnemers, eene vrij algemeene vrees ontwaren voor eene naderende omwenteling in de geldelijke standaarden van waarde. Gedurende een paar jaren scheen er eene grootere hoeveelheid van die edele metalen uit Amerika te komen; maar aldra bevond men dat die aanvoer niet veel meer was dan de terugkeer van het geld, verzonden ten behoeve der organisering en uitbreiding van de nieuwe operatiën. De verwachting en de vrees die gebouwd waren, op de voorziene prijsvermindering van goud en zilver, verdwenen toen te gader. Thans wordt er, en niet zonder reden, hier en daar geloofd, dat de nieuwe aanvoer van goud uit Californië, waarvan de wezenlijkheid en de omvang niet te betwijfelen valt, eindelijk de gevreesde uitkomst zal hebben, wat het kostbaarste metaal betreft. Nadat onze regering, met intrekking van gouden munt, het zilver alleen als standaard had gelaten, bleef Groot-Brittannië het eenige land, waar eene aanzienlijke hoeveelheid goud als geld in omloop is. In Frankrijk heeft de hooge waarde, die door de munt aan het zilver in verhouding tot het goud, werd gegeven, het laatstgenoemde uit den omloop gehouden, ofschoon beide als wettige standaards zijn erkend. Goud circuleert daar alleenlijk, waar het verlies op hetzelve, bij het doen van gewone betalingen, meer dan opgewogen wordt geacht door zijne gemakkelijke draagbaarheid; en dit beperkt het tot zeer engen kring. De onlangsche verandering in de betrekkelijke waarde der twee metalen, hetzij doordien het zilver meer, hetzij dat het goud minder kostbaar werd dan te voren, (want wat van beide is voor het oogenblik te verzekeren?) heeft nu in Frankrijk, de zilveren en gouden munt nagenoeg à pari gebragt. Derhalve komen de natuurlijke voordeelen van het goud in aanmerking. Even goedkoop voor het gebruik wordende als zilver, kan het niet anders, of het moet eene zeer aanmerkelijke hoeveelheid van het laatstgenoemde van de markt verdrijven. Vijf oncen van het kostbare metaal zullen nagenoeg vijf pond van het andere vervangen; en er zal geene beweegreden meer zijn om het verschil met zich te slepen. Zijden beurzen zullen geldzakken vervangen, en men zal zijnen voorraad van specie kunnen hernieuwen zonder behulp van eenen sjouwer. Dit, echter, is eene verandering, welke het ministerie niet wenscht te zien, denkelijk omdat het vreest dat zij zich verder zal uitstrekken. Of dit al dan niet zal geschieden, is het onderwerp niet zoo zeer van ééne vraag, als wel van vele. Gelijk wij boven aanmerkten, kan niemand nog zeggen of, wat de onlangsche *rijzing van de waarde des zilvers* genoemd wordt, al dan niet toe te schrijven is aan de betrekkelijke daling van de waarde des gouds, gelijk de Nederlandsche en Fransche gouvernementen hebben aangenomen. Het is blijkbaar, dat de aanvoer van goud in den laatsten tijd heeft toegenomen. Maar het is ook blijkbaar, dat de vraag naar zilver toegenomen is. En de methoden die men gewoonlijk toepast in het onderzoeken van zulke vraagpunten betrekkelijk andere waren, kunnen ten opzigte van deze ter naauwernood worden toegepast. De onderhavige soort van waarde heeft twee bases: de verhouding van den voorraad tot de vraag, en de kosten van productie. Hoe veel goud er tegenwoordig in de wereld omloopt; hoe veel daarvan jaarlijks vernietigd wordt of verloren gaat; hoe veel vermeerdering van de gansche omloopende hoeveelheid er wordt vereischt, ten gevolge van den jaarlijks toenemenden aanwas der bevolking en welvaart dier landen waarin het voornamelijk in gebruik is; ziedaar alle vragen, die antwoord behoeven. Alvorens de invloed van eene gegeven vermeerdering van den voorraad redelijkerwijze kan worden geraamd, kunnen deze vragen, bij gebreke van stellige opgaven, niet anders worden beantwoord, dan krachtens ramingen, schier geheel gegrond op de beperkte kennis van eenige personen. En het is ongeveer hetzelfde ten aanzien des zilvers; met het onderscheid slechts dat het zilver vijftien of zestien maal zoo zwaar en omvangrijk zijnde, in verhouding tot zijne waarde, zijne verplaatsingen, en gevolgelijk zijne hoeveelheid in iedere plaats, naar meer te vertrouwen opgaven kunnen worden gegist. Vervolgens blijft nog de vraag ten opzigte van de betrekkelijke kosten van productie. De Amerikaansche kooplieden die goederen naar Californië verzonden, verklaren, dat het van daar gekomen goud niet toereikend is om ze te betalen. Het schijnt dat er eene toenemende balans tegen den nieuwen staat is. Zoo in het groot voorgesteld, levert het vraagstuk de conclusie, dat de voorraad, door de ingezetenen als een ligchaam, vereischt, meer kost dan het goud, 't welk zij leveren waard is. De Franschen beschouwen het vraagstuk in zijne bijzonderheden. Zij merken aan, dat een arbeider in Californië, die, in plaats van voor henzelven goud te zoeken, het doen wil in de dienst van anderen, daarvoor gemakkelijk twaalf dollars daags kan bedingen. Dit stellen zij dan als den gemiddelden prijs van een' dag werkens in het nieuwe land, en nemen het als uitgemaakt aan, dat de arbeid aldaar productiver is dan te New-York, evenveel als er verschil bestaat tusschen twaalf dollars en den gewonen prijs van eenen dag werkens in de genoemde stad. Weinig acht wordt er daarbij geslagen op de bijkomende omstandigheden van Californischen arbeid. Bij de delvingen, behoort tot dien arbeid de *kans* zoo ruimschoots, dat zij er het karakter van hazardspel aan geeft. En hetzelfde karakter heerscht in al den arbeid des lands, omdat alles wat niet bij de delvingen is, dienstbaar is aan wat er zich bevindt; en allen die zich van het goudzoeken onthouden, voor die opoffering moeten worden betaald; en zulks op eene schaal, veeleer berekend naar de *gehoopte*, dan naar de werkelijke winsten dier bezigheid. Met andere woorden, de goudzoekers overhandigen vermoedelijk aan hunne buren verreweg het grootste deel van wat zij winnen, naar eene overdrevene raming van de voordeelen hunner eigene bezigheid; en deze overdrevene raming is blijkbaar geen juiste maatstaf voor de wezenlijke voordeeligheid van den arbeid, hetzij in het land, over het algemeen, hetzij bij de gouddelving in het bijzonder. Indien, van den anderen kant, het gevonden goud niet voldoende is om de gansche massa dergenen, die thans bij deszelfs delving is betrokken, te betalen — alhoewel deze de room van den voorraad afscheppen, en zich allerlei soort van ontbering getroosten, ja groot gevaar van gezondheid en zelfs van leven loopen, — zoo mag men redelijkerwijze betwijfelen, of de kosten der goudproductie eene groote vermindering hebben ondergaan. En neemt men ook al eene vermindering van die kosten aan, zoo moet deze blijkbaar de strekking hebben om andere voorraads-bronnen te doen ophouden, door hare bewerking niet langer winstgevend te maken. Daar wijders het goud, onafhankelijk van zijn gebruik als geld, algemeen gevraagd is, zoo moet zeker iedere prijsvermindering deszelfs consumtie vermeerderen, en dat in vormen waarin het spoediger vernietiging ondergaat, dan in dien van munt. In Amerika geraakt thans de gouden munt in gebruik; en de vraag daarnaar zal er, in de 20 navolgende jaren, vermoedelijk grooter zijn, dan gedurende diezelfde tijdruimte het geval zou wezen in Frankrijk, wierd er de bedoelde maatregel niet genomen. Wordt die maatregel genomen, zoo zal hij, al

ware het slechts door zijnen indruk op de publieke opinie, strekken om den koers van het goud te drukken, en zou alzoo kunnen bijdragen tot de verwezenlijking der vrees, ten gevolge waarvan hij genomen wordt. Ook zal er, bijaldien het Fransche goud gedemonetiseerd wordt, een nieuwe voorraad van dat metaal op de algemeene markt worden geworpen en dit hetzelfde uitwerksel hebben. Als een maatregel van staatshuishouding moge de maatregel voorzigtig wezen; maar daargelaten zijne afwijking van sommige voordeelen, die anders aan het Fransche volk in den natuurlijken loop van zaken te beurt vallen mogten, moeten wij denzelven, voor zoo ver wij thans de vraag kunnen beoordeelen, voorbarig achten, evenzeer als wij dit het geval achteden, bij de demonetisatie van het Nederlandsche gouden geld.

Buitenlandsche Berigten.

DUITSCHLAND.

Frankfort, 13 *dec.* De bondsvergadering hield gisteren eene zitting, waarin, naar men verneemt, beraadslaagd is over de op de Olmutzer overeenkomst en de Dresdensche vrije conferentiën betrekkelijke vraagpunten. Eene beraadslaging over deze onderwerpen had vroeger niet kunnen plaats hebben, dewijl de gezanten, alvorens de noodige instructiën van de zijde hunner respective regeringen moesten afwachten. Dat vóór den aanvang der vrije conferentiën te Dresden over verscheidene vraagpunten zal moeten beslist worden, valt niet te betwijfelen. De termijn voor de opening dezer conferentiën is derhalve voorloopig op nieuw uitgesteld, namelijk tot 30 december; doch ook deze tijdsbepaling is niet definitief; zij is, naar men verneemt, alleenlijk vastgesteld in het vooruitzigt, dat binnen dien tijd eene overeenstemming nopens de vraagpunten zal hebben plaats gehad.

— De bondsvergadering heeft, op voordragt van de Keurhessische regering, besloten, dat de in dat land aanwezige bonds-troepen zich in dezelfde verhouding zullen terugtrekken als de Pruisische, en wel tot op het getal, hetwelk de bonds-executie-troepen vóór het binnenrukken der Pruisen telden, namelijk van 5000 man.

Weenen, 10 *dec.* Men meent dat de prins *von Schwartzenberg* den 15den naar Dresden zal vertrekken, om aldaar gemeenschappelijk met den heer *von Manteuffel* de vrije conferentiën te openen.

Weenen, 11 *dec.* De *Wiener Ztg.* van heden bevat in haar officieel gedeelte het volgende: »Vermits door eene met de Pruisische regering getroffene overeenkomst de beweegredenen zijn weggenomen, welke tot het nemen van uitgebreide militaire maatregelen hadden aanleiding gegeven, heeft de Keizer bevolen, dat de landweer en vierde bataljons op hunnen vorigen stand zullen worden teruggebragt, zijnde 60 man per compagnie. Tevens is bevolen, dat de gezamenlijke tweede bataljons en het aan de grenzen staande armee-korps op hunne vorige standplaats, in het binnengedeelte des rijks, zullen worden teruggetrokken. Daar echter in het aanstaande voorjaar toch de gewone recrutering moet plaats vinden, zal de in de vorige maand uitgeschrevene en thans bijna voleindigde ligting voortgang hebben, met dien verstande echter, dat de recruten slechts in zoodanig aantal zullen worden opgeroepen als noodig is om de plaatsen van de uittredenen aan te vullen."

Ten gevolge van deze besluiten wordt overmorgen het eerste bataljon van de uit Bohemen terugtrekkende troepen hier verwacht. In het geheel hebben voorloopig 40 bataljons bevel tot den terugtogt ontvangen. De ontslagene manschappen zullen dadelijk uit Bohemen naar hunne haardsteden terugkeeren.

— Volgens eene telegrafische depêche uit Zara van 8 dezer, was de opstand in Herzegowina geheel gedempt; de beslissende slag had bij Sava plaats. Zes honderd insurgenten werden gevangen genomen; men telt van beide zijden 1200 dooden. Overal wordt de overwinning van den Seraskier *Omer*-pacha gevierd, te Liono met 25 kanonschoten. Slechts Mostar biedt nog te bestrijden over.

BELGIE.

Brussel, 14 *dec.* De beweging, te Parijs veroorzaakt door het rapport van den heer *de Montalembert* is reeds weder bedaard en zoo wel in de Wetgevende Vergadering als bij het publiek, heerscht in de politiek dezelfde stilte, als waaruit zij door dat rapport voor een oogenblik was opgewekt.

In de Wetgevende Vergadering hebben evenwel belangrijke discussiën plaats gehad waaraan echter de politiek vreemd was. Het gold nog het voorstel van den heer *de Saint Priest* tegen de woeker. De heer *Odilon Barrot* heeft voltooid wat den vorigen dag door den heer *Léon Faucher* zoo schoon was begonnen en het eerste artikel van het voorstel werd met 366 tegen 293 stemmen verworpen. De heer *Saint Priest* en de commissie die zijn voorstel ondersteunde, hebben zich echter niet voor geslagen gehouden. Het aldus onthoofde voorstel is aan de commissie op haar verzoek terug gezonden, om te zien of zij een nieuw ontwerp kan zamenstellen.

Het voorstel van den heer *Victor Lefranc*, betreffende de herziening der kieswet van 31 mei, zal waarschijnlijk het eerste onderwerp zijn, dat aanleiding zal geven tot levendige staatkundige debatten; de voorstanders van dit voorstel verminderen echter van dag tot dag en er bestaat zelfs geen kans meer dat hetzelve eene belangrijke meerderheid voor zich zal hebben.

Men spreekt veel van de nieuwe vereeniging van vertegenwoordigers, tot stand gebragt onder de leiding van den graaf *Molé*, maar de tegenstrijdigste geruchten nopens hare strekking, zijn in omloop. Men verzekert algemeen dat zij allezins gunstig gestemd is voor de verlenging van het gezag van den President, en echter wordt zij hevig aangevallen door de *Patrie* van gisteren avond, en de *Pouvoir* van voor twee dagen, die haar voorstellen als gevormd in eenen geest van stelselmatige oppositie tegen de vernieuwing van het gezag van den tegenwoordigen President. Dit beweren komt ons onaannemelijk voor, als men den persoon in aanmerking neemt onder wiens bescherming die vereeniging tot stand is gekomen. Graaf *Molé*, wel verre van beschouwd te worden als stelselmatig vijandig gezind jegens den heer *Lodewijk Napoleon* wordt daarentegen, en niet zonder grond, gehouden voor iemand die op dit oogenblik zijne zaak is toegedaan.

Sedert den 10den december bevat de *Moniteur* dagelijks eene lijst van benoemingen en bevorderingen in de orde van het Legioen van Eer. Binnen vier dagen hebben die een getal van 500 à 600 bereikt. Naar het schijnt brengt die mildheid, eenen zeer slechten indruk te weeg, en geeft zij aanleiding tot velerlei gispingen.

Uit Italië is geen belangrijk nieuws te melden.

ITALIE.

Turijn, 8 *dec.* Heden ochtend ontving ik van eenen goed onderrigten persoon, directe berigten uit Rome. Ziehier in weinige woorden wat men nog schrijft onder dagteekening van 4 december:

»De Oostenrijkers zullen hunne positiën in de Legatiën, die zij aanvankelijk verlaten hadden, wederom innemen; dit werd verwacht, ik zoude bijna zeggen verzocht, door de bevolking van dat ongelukkig land, waar de rooverijen paal noch perk kennen. Te Rome zal men diegene als *heiligschenners* veroordeelen, die in de laatste omwenteling de rijtuigen der kardinalen verbrandden of aan stukken sloegen.

»Men heeft eene belasting uitgeschreven op de neringen en bedrijven, maar men durft haar niet in werking te brengen, want de verschillende klassen waarop de belasting drukt, schijnen niet gezind zich nog zwaarder te laten belasten dan nu reeds geschiedt; waarschijnlijk zal men dus hieromtrent veranderingen in de wet brengen. Men zegt steeds dat er wijzigingen zullen gebragt worden in het ministerie, en dat de kardinaal *Fornari* den kardinaal *Antonelli* zal vervangen. Er moeten heftige oneenigheden zijn uitgebarsten tusschen den generaal *Geméau* en mgr. *Savelli*, minister van binnenlandsche zaken ter oorzake van de eenigzins lastige suprematie die de Franschen willen blijven behouden in de plaatselijke politie; bij gevolg zoude het hof van Rome verpligt zijn een kleinen stap naar de populariteit te doen, door mgr. *Amici* tot plaatsvervanger van den heer *Savelli* te benoemen.

»Daarenboven wordt mij het volgende wonderlijke berigt, als zeer waarschijnlijk zijnde, medegedeeld: Men zoude aan graaf *de Montalembert* den last hebben opgedragen eenige pogingen in het werk te stellen en stappen te doen, ten einde in de Wetgevende Vergadering en onder de dagbladschrijvers, getrouwe aanhangers voor de clericale partij bijeen te verzamelen. Overigens verkeert de staat der finantiën in de Romeinsche staten in eenen veel ongelukkiger toestand dan die van Toskane, en binnen weinig tijds zal men genoodzaakt zijn de toevlugt te nemen tot eene gedwongene leening, ten einde eene crisis te voorkomen, of te verschuiven.

»Z. H. *Pius IX* heeft sinds eenigen tijd de gewoonte aangenomen om zonder gendarmen en andere voorzorg-maatregelen, die vrees verraden, uit te gaan; de partij de geestelijkheid ziet dit zeer ongaarne; daar zij veel liever *Pius IX* zoude willen doen gelooven, dat zijn leven aanhoudend in gevaar verkeert en dat er om te regeren geen ander middel bestaat dan eene krachtige en aanhoudende onderdrukking."

SPANJE.

Madrid, 8 *dec.* De kamers hebben heden geene zitting gehouden.

— Het schijnt, dat de heer *Mon* hier veel later zal aankomen, dan men verwacht had. Hij zal niet voor den 15den of 16den dezer te Madrid kunnen zijn. Alsdan zal het budget reeds aan de leden der vergadering zijn rondgedeeld.

— Goed onderrigte personen willen weten, dat het budget in gewoon en buitengewoon zal verdeeld worden. Al de gewone uitgaven van den staat zullen onder de eerste rubriek begrepen worden. Onder de tweede rubriek komen voor, het gewone deficit van het tegenwoordig jaar het crediet van 60 millioen realen voor oorlog en marine, enz. Het is waarschijnlijk, dat de regering verlof zal vragen, het deficit van 1850 op de voor het land meest voordeelige wijze te dekken. De verschillende bezuinigingen bij de departementen moeten meer dan 10 millioen realen bedragen. De questie van de regeling der schuld zal verschoven worden tot op het oogenblik van de aanbieding van het definitive ontwerp.

Binnenlandsche Berigten.

Rotterdam, 15 *dec.* Gisteren is aan reeders en cargadoors bij circulaire bekend gemaakt, dat bij besluit van de directie der Nederlandsche Handel-Maatschappij, op order van het departement van koloniën, de retour-vrachten der voor haar op Oost-Indie varende schepen eene verlaging van ƒ 20 hebben ondergaan, terwijl daarentegen de weleer ingestelde, voor de reederijen lastige en drukkende bepalingen, zijn vervallen, en de expertise voor het vervolg aan heeren assuradeurs is overgedragen, evenwel altijd in overleg en met hare goedkeuring. (*A. R. C.*)

Mengelwerk.

ABD-EL-KADER en de Franschen.

De eerste redevoering van den tegenwoordigen Franschen minister van Oorlog in de Wetgevende Vergadering, had betrekking tot eenen man, wiens naam aan de gansche wereld bekend is en lang zal leven in de geschiedenis; een' man, wiens romaneske loopbaan als het ware de laatste flikkering was van den eens zoo luisterrijken glans van Arabische ridderschap; den laatsten grooten man van een grooten stam; den bekwamen veldheer, den vurigen patriot, den bewonderenswaardigen dapperen krijgsman, ABD EL-KADER. Achttien jaren lang streed hij onverwonnen, den strijd zijns lands tegen al de magt van eene der sterkste en krijgshaftigste natiën van de gansche wereld. Dikwijls tot het uiterste gebragt en schijnbaar van alle ressources verstoken, verbaasde hij vaak zijne vijanden zelven door de verwonderlijke wijze, waarop hij de oorlogskansen herstelde. De bevolkingen van Noord Europa, die aanvankelijk onverschillig waren omtrent wat zij als eenen voor haar onbelangrijken kamp in verre landen beschouwden, gingen eindelijk de levendigste deelneming gevoelen voor het bloedig drama, waaraan één man een nieuw karakter van hartstogtelijke spanning gaf. De vruchtbaarheid van zijn brein, de energie van zijn hart scheneu even onuitputtelijk. Ten laatste zelfs, toen hij gevangen werd genomen, was het niet het geweld der wapenen alleen, 'twelk hem overwon. De generaal DE LAMORICIÈRE, zijn overwinnaar, gaf hem de plegtige belofte, dat hij, éénmaal in Frankrijk, op vrije voeten zou worden gesteld om zich ongehinderd zou kunnen begeven naar welk Mohammedaansch land ook hij tot verblijfplaats zoude gelieven te kiezen. Deze belofte werd bekrachtigd door den gouverneur-generaal van Algerië, den Hertog VAN AUMALE. Daarentegen beloofde de Emir van zijnen kant, dat hij nimmermeer krijg voeren zou tegen Frankrijk; en, zich verlatende op de trouw van christen-krijgers en edellieden, op het woord van den aanzienlijken generaal, met wien hij onderhandelde, en van den zoon des Konings, aan wien de tegen hem te velde gebragte legers behoorden, gaf de Mahomedaan zich voorwaardelijk over. Hij brak hij zijn zwaard, en gaf zijn geliefkoosd strijdros, van welverdienden roem, ten geschenke aan den Prins, op wien hij zich ten volle verliet. Sedert had hij reden om zich verontwaardigd te gevoelen over wat hij ondervond ten aanzien van christelijke trouw. De belofte hem gegeven, en hem gegeven door dezulken, die in tijd van oorlog behoorlijk gemagtigd waren om Frankrijk te vertegenwoordigen op de velden van Algerië, werd plegtig te niet gedaan. Sinds werd hij steeds gevangen gehouden, naauwkeurig bewaakt, terwijl twee zijner kinderen omkwamen ten gevolge van eene vreemde levenswijze en een ongewoon klimaat. Hij zelf en al zijn gezin lijden eenigermate in hunne gezondheid en innig in hun gemoed. En op wat grond wordt dit verdedigd? Dat de generaal DE LAMORICIÈRE regt had de belofte te geven, is onbetwistbaar, naardien alle generaals *op het slagveld*, de bevoegdheid hebben eenen strijd mits op eene wettige wijze, te eindigen. Daarenboven waren er bepaalde bevelen gegeven om ten einde aan den oorlog te maken, en om zich van den persoon des Emirs op alle mogelijke wijze — natuurlijk van geoorloofden aard — meester te maken. Eene belofte van vrijheid was regtmatig, tenzij zelve als een verraderlijk lokaas, vol overlegde valschheid wierd begrepen. Kon er twijfel bestaan omtrent generaal DE LAMORICIÈRE's bevoegdheid om zulk eene voorwaarde te bewilligen — ofschoon hij zulks deed in zijne eigene provincie, op het slagveld, om eenen oorlog te besluiten, overeenkomstig zijne bevelen — zoo kan er echter geen twijfel worden gekoesterd omtrent de bevoegdheid van eenen *civilen* gouverneur, den zoon des Konings was. Hadden de gemagtigde militaire en civiele agenten der Fransche regering niet het regt om zulk eene belofte te geven, dan volgt daaruit klaarblijkelijk, dat de Fransche

ring geen regt had om voordeel uit die belofte te trekken, door *hem* in gevangenschap te houden, die dus, zonder regt en tegen regt, gevangen genomen was. Lag er geen regt in de middelen, waardoor men den Emir in zijne magt kreeg, zoo kan ook uit die middelen geen regt worden afgeleid om hem gevangen te houden. Was de bron bezoedeld, zoo kan de stroom niet rein zijn.

Gesteld dat, alvorens de verbindtenis aangegaan werd, de Fransche regering er van verwittigd geworden ware, en dan gezegd hadde, wat zij thans zegt: »Wij keuren zulk eene belofte af, en zullen er niet aan voldoen," zoo zij het aan ieder man van eer gezegd, zou dit niet in wezenlijkheid hetzelfde geweest zijn als aan te kondigen, dat dit een onoprecht middel zijn zou om (natuurlijk onder valsche voorwendsels) den Emir in handen te krijgen? Helaas! het is duidelijk geworden dat wat de Fransche regering afkeurde, niet was het geven der belofte ten einde den kostbaren prijs te winnen, maar het houden der belofte, ten gevare van vertrouwen te moeten stellen in eenen dapperen vijand die *haar* had vertrouwd. Ja, zij beschaamt zich zelve. Zij zegt, het was eene illoyale daad, maar wij willen er de vruchten van behouden, en geene restitutie doen. Werd DE LAMORICIÈRE op eenigerlei wijze bestraft of gelaakt wegens het overtreden zijner volmagt? Hij verkreeg hoogeren rang en ordeteekenen. Het debat, laatstelijk in de wetgevende vergadering gehouden; verspreidt een leerzaam licht op de transactie. De generaal FABVIER bepleitte de zaak van de eer des lands (betrokken bij de volvoering van zulk eene verbindtenis) in de vergadering. In antwoord daarop voerde de heer THOURET aan, »dat het wel te begrijpen was dat men bedingen zou houden met zulke vrijbuiters als ABD-EL-KADER." Had de spreker de bewustheid van het sarcasme, 't welk hij over Frankrijk uitte, door het alzoo voor te stellen alsof al zijne krachten achttien jaren lang gespannen gehouden waren door eenen blooten vrijbuiter, tegen wien men eindelijk bedrog had moeten te baat nemen? Doch dit is nog niets bij de bekentenis welke de generaal SCHRAMM aflegde. Hij schroomde niet te zeggen, dat generaal DE LAMORICIÈRE's belofte niet anders geweest was dan *een middel om zich van den persoon des Emirs meester te maken*, en hij raadde de nakoming der verbindtenis af. Om geen woord te zeggen ten opzigte der blijkbare inmoraliteit dezer verbazende bekentenis, was de minister van Oorlog niet beducht om den generaal DE LAMORICIÈRE zulk eene beleediging in het gezigt te werpen? Wij gaan niet zoo ver, van te zeggen, dat de politiek, om ABD-EL-KADER in vrijheidstelling te ontwijken, in ieder opzigt onverdedigbaar is; maar, zeker, de bovengemelde wijze is niet het middel om te verdedigen. De heer CHARRAS koos het ware veld. Hij voerde aan, dat ABD-EL-KADER het verdrag van Tafna had verbroken en de Fransche krijgsgevangenen had doen ombrengen; en dat hij dienvolgens niet te vertrouwen was. Deze omstandigheid behoorde juist tot de competentie der civile magt, om in overweging te worden genomen, naardien ABD-EL-KADER van zijne zijde, eene verbindtenis had aangegaan, omtrent welke het noodig was te vragen of het al dan niet waarschijnlijk was dat hij dezelve zou houden. Het was ongerijmd, de aanspraken van den Emir ter zijde te willen stellen, door hem eenen vrijbuiter te noemen. De wisselende kansen van zijnen dapperen en verwonderlijk lang gerekten kamp, eindelijk besloten door eene overeenkomst, waarbij men over hem zegevierde, niet door eenen slag waarin hij hopeloos werd verslagen, verheffen hem, minder luid nog boven de categorie van vrijbuiters, dan zulks geschiedde door de getuigenis van den maatregel, dien de Fransche regering dadelijk na zijne gevangenneming nam. Zoodra had men ABD-EL-KADER niet in zijne magt, of er werden 30,000 Fransche soldaten uit Algerië teruggeroepen. Dus werd die vrijbuiter der woestijn op 30,000 soldaten kracht aangeslagen. En meer nog, de kolonie was veilig sinds hunnen aftogt, terwijl alles in hagchelijkheid verkeerde terwijl zij er zich bevonden. De reden daarvan was eenvoudig, dat, ofschoon de soldaten te velde waren, de groote Emir er ook was.

Brieven uit Californië.

(Aan den Redacteur van het *Journal des Débats*.)

I.

Agua-Frio (Opper-Californië) 16 Mei 1850.

Mijnheer! Ik schrijf u van de oevers der Agua-Frio, op de eerste helling van dien bergketen, welke men de Sierra Nevada noemt, die tot in den laatsten tijd ter naauwernood bekend was en heden ten dage zoo beroemd is om den ontzaggelijken rijkdom van allerlei metalen, dien zij bevat. Omstreeks het midden der maand februarij, van San Francisco vertrokken, was ik reeds ver weg toen mijn laatste brief, die dagteekening van zijn vertrek dragende, in zee ging. Het ongeduldig verlangen om eindelijk het inwendige van die nieuwe en zoo vreemde wereld, die in de nieuwe wereld zelve gesticht wordt, te leeren kennen, had mij vooruit doen reizen, en, met drie stoutmoedige reisgezellen, vertrok ik op eenen heerlijken dag, den elfden dag nadat de regen had opgehouden, zonder gids, geloovende dat de wegen begaanbaar zouden zijn, ten minste veronderstellende, dat er wegen zouden bestaan en vooral op rekenende dat de regentijd voorbij was. Niets van dat alles was echter waar, en onze vermetelheid was oorzaak, dat wij op het einde van onze reis, harde beproevingen moesten doorstaan. En toch, zoo de oude weg die in het bewoonde gedeelte aanwezig is, en dien de Californiërs nog heden den koninklijken weg heeten (*el camino real*), niet, om zoo te spreken, over het grootste gedeelte, onbruikbaar was geweest en zonder de sneeuw die, toen wij de Sierra Nevada naderden, in groote hoeveelheid viel, zouden wij eene voortreffelijke reis hebben gemaakt. De verwonderlijke zachtheid van klimaat in het midden van den winter, de rijkdom eener maagdelijke natuur, die in pracht en vruchtbaarheid toenam hoe verder wij ons van San Francisco verwijderden, stelden ons dikwijls schadeloos voor onze moeite en maakte onzen togt menigmaal alleraangenaamst.

In mijnen vorigen brief heb ik het u gezegd, dat de streek waarin San Francisco gelegen is, en het schiereiland aan de zuidzijde, dat de haven van de zee scheidt, onvruchtbaar zijn. Zoo de natuur aldaar niet geheel dood is, dan is zij er toch ook niet vruchtbaar; dit gedeelte bestaat bijna geheel en al uit fijn zand, vrij wel overeenkomende met rivierzand, waaruit men de gevolgtrekking kan afleiden, dat de Oceaan, toen zijne wateren daalden, deze haven vormde, die op de wereld hare wedergade niet heeft. Om hare groote uitgestrektheid, is zij door de Amerikanen in drie deelen geplitst; aan het noordelijk gedeelte, dat het water ontvangt uit de monden van den San Joaquin en Sacramento, gaven zij den naam van Suisun, en dien van Pablo aan de middenste baai. De derde, die de eigenlijke haven daarstelt, heeft haren oorspronkelijken naam behouden en zal langen tijd den naam van San Francisco dragen. Wij moesten die baai langs gaan, voor dat wij in het binnenland konden doordringen. Na eenen marsch van vier dagen, bereikten wij de zuidelijke grens daarvan, aan welker oever de peuplo San José gelegen is. San José is eensklaps, van een nederig en arm peuplo als het was, de hoofdstad van Boven-Californië geworden. Daar vereenigen zich de afgevaardigden van den nieuwen Staat der Unie en regelen zij zijne toekomst. Overigens schijnt het, dat de Amerikaansche sommiteiten spottend San José tot de zetel der regering hebben gekozen. Even als in bijna alle steden die in Californië gesticht worden, heeft alles daar nog een armzalig aanzien. San José bestaat uit twee straten, waarvan de eene bovenmate breed is. Gedurende den winter was die stad voor het minst even slijkerig als San Francisco. In het algemeen zijn de woningen van linnen of van planken, gespijkerd op in den grond geslagene palen; ook ziet men er geïmproviseerde tenten, gemaakt van beddelakens of dekens, somtijds zelfs van lappen linnen. De hoogte van het werkloon, die nog bestond toen wij ons aldaar bevonden en de hooge prijs der grondstoffen, zijn oorzaak van dit armzalig aanzien, dat, naar ik hoop, niets lang meer zal duren. San José wordt bijna uitsluitend bewoond door Mexikanen of door menschen van Spaansche afkomst; dit is een gevolg van de bijzondere gezondheid van hare omstreken. Het kan overigens niet missen of die jeugdige stad zal eene schoone toekomst hebben, die zij bovenal verschuldigd zal zijn aan de vruchtbaarheid der naburige gronden. Met een waar genoegen heb ik opgemerkt, dat men het land niet meer zoo braak liet liggen; eenige nieuw aangekomenen houden zich bezig met den landbouw. Zij kunnen dan ook voorzeker niets beter doen, want de ware rijkdom des lands is veeleer gelegen in zijnen grond dan in zijne mijnen; de mijnen zullen uitgeput worden, terwijl de grond van jaar tot jaar het honderdvoudige zal teruggeven aan den dengene die hem zal hebben bebouwd.

Te San José moesten wij eene keus doen tusschen den weg die naar Sacramento leidt in de noordelijke rigting, of voortgaan door de onlangs ontdekte *placers* van het zuiden en die van Monterey eenige dagen volgen, daarna de helling van den berg aan de Californische zijde langs trekken, de ontzaggelijke uitgestrekte vallei van den Pulares door, den San Joaquin opvaren en overtrekken, en vervolgens verder onze reis voortzetten in de Sierra Nevada, ons doel, het middenpunt der mijnen.

Wij besloten tot het laatste en begaven ons regtuit naar het uiteinde der *placers* daar wij ze alsdan weder konden beklimmen bij ons bezoek daarvan. De wonderbare verhalen die men te San Francisco deed, aangaande de nieuwe mijnen van het zuiden des lands, waren daarenboven eene voldoende drangreden. Ook deed het mij genoegen dat ik nu zelf zoude kunnen zien en beoordeelen wat er in die nieuwe streken voorviel, om u daarvan eene getrouwe mededeeling te doen, opdat men in Frankrijk de waarheid omtrent Californië verneme; want ik twijfel er aan, of men die thans nog wel kent, als ik afga op de Amerikaansche bladen, welke wij ontvangen en die met zulke valsche en overdrevene berigten zijn opgevuld, dat men er zijne schouders over moet ophalen. Te San Francisco zelve kent men den waren toestand der mijnen niet en daarom nog des te minder in Europa, waar men geene middelen bezit om met de waarheid bekend te worden. Gij kunt haar thans vernemen van iemand die geheel belangeloos is.

Wij volgden dan gedurende eenige dagen den weg van Monterey, die niet ver af is van de kust welks aanhoudende schoonheid wij bewonderden. Aldaar vindt men geene wouden, geene bosschen, maar eenen tuin of liever een uitgestrekt park, met tallooze kudden buffels, die rustig weiden in het hooge gras dier heerlijke streken. Vóór de ontdekking der mijnen was de Rancho Pacheco de grens van het bewoonde land. Daar voorzagen wij ons van nieuwen proviand en beklommen wij de bergen van Californië. Wegen bestonden er niet, en wij wandelden gedurende twee dagen op goed geluk voort, honderdemalen de beken doorwadende, die aldaar door de bergkloven heen kronkelen. De grond is bedekt met hertshoornen die door den tijd wit zijn geworden. Men treft daar evenmin wouden aan, maar alleen eenige hoog opgaande boomen, die digt genoeg bij elkander staan, om aan die streken het aanzien te geven van een park, waarvan men zoude kunnen gelooven dat het zorgvuldig door menschenhanden werd onderhouden. De grond is, in plaats van met gras, met een groot aantal veelkleurige bloemen bedekt. Hoewel het landschap schoon is, staat het toch achter bij de streken der Sierra Nevada, waarover ik u straks zal onderhouden. (*Vervolg hierna.*)

Ingezonden Stukken.

De redactie der *Arnhemsche Courant* zal de genees- en heelkundigen dezer stad zeer verpligten, indien zij nevensgaande verklaring in het eerstvolgende nommer wil opnemen.

De ondergeteekenden hebben met de grootste verwondering in eene advertentie, voorkomende in de *Arnhemsche Courant* van vrijdag, 13 december j.l., vermeld gezien, dat eene zekere Essence voor oogen, waarvan het depôt bij den heer L. S. COMPEN JR. alhier gevestigd is, door verscheidene geneesheeren dezer stad met voordeel zou beproefd zijn. Aangezien zij het gevaarlijk achten de verspreiding van zoogenaamde geheime, meestal voor de gezondheid schadelijke, geneesmiddelen te bevorderen, rekenen zij zich verpligt, ter voorkoming van misleiding, te verklaren, dat dit berigt geheel bezijden de waarheid is.

De genees- en heelkundigen dezer stad,

J. K. VAN DEN BROEK.
C. ENGELHART.
H. W. EVERTS.
G. J. GREIJ.
J. J. HOMOET.
C. M. V. D. LINDEN,
P. C. CANTER DE MUNCK.
S. J. A. VAN HIEVELT.
W. OTTEN.
H. PEPFENHAUSER.
J. POST.
S. P. SCHELTEMA.
F. STOKHUIJZEN.
F. W. A. VERMEER.
J. H. WENNEKES.
E. H. WILLEMS.
J. J. WOLTERSOM.

Arnhem, 15 december 1850.

PROGRAMMA *der tiende tentoonstelling van het genootschap voor Tuin- en Landbouw, Dordrechtsche Flora, te Dordrecht.*

Toegankelijk op zaturdag, zondag en maandag 22, 23 en 24 maart 1851.

Art. 1. Alle voortbrengselen, werktuigen, enz., van en voor Tuin- en Landbouw, kunnen door de leden van het genootschap ter tentoonstelling worden ingezonden.

Art. 2. Ter gelegenheid dezer tentoonstelling worden van wege het genootschap en door eenige leden prijzen uitgeloofd, waarnaar alle leden kunnen mededingen volgens onderstaande bepalingen, en welke toegekend zullen worden door eene commissie, daartoe door het bestuur uit te noodigen.

Art. 3. De inlevering der voorwerpen aan het lokaal der tentoonstelling moet plaats hebben op woensdag 19 maart, tot des avonds zeven ure.

De terugname daarvan moet geschieden op dingsdag 25 maart, tusschen des morgens zes en des namiddags twaalf ure.

De voorwerpen zullen aan het lokaal der tentoonstelling door het bestuur in ontvang genomen en weder afgeleverd worden.

Alle kosten van vervoer tot en van het lokaal, zijn ten laste van den inzender.

Art. 4. Het bestuur stelt zich verantwoordelijk voor vermissing of verwarring alleen van die voorwerpen, welke voorzien zijn van een aan hetzelve bij de inlevering kenbaar gemaakt merk, waaruit echter door anderen de inzender niet kan herkend worden.

Art. 5. De leden die voorwerpen wenschen ten toon te stellen, zullen daarvan voor of op dingsdag 18 maart duidelijke naamlijsten vrachtvrij [illegible] toezenden aan den secretaris.

Art. 6. Bij de namen der voorwerpen, die men naar eenen prijs verlangt te laten mededingen, moet zulks duidelijk worden omschreven.

Art. 7. De inzender van voorwerpen, die door een ander vervaardigd, gekweekt of verzorgd zijn, kan voor dezen, bij bekrooning, een getuigschrift van bekwaamheid en trouw aanvragen bij het bestuur.

Art. 8. Indien aan het bestuur mogt blijken, dat een bekroonde door bedriegelijke verklaringen, of wat het zij, het bestuur of de commissie van be-

oordeeling heeft misleid, zal de hem toegewezen prijs niet worden afgegeven.

Art. 9. Opengestelde mededingingen en daarop uitgeloofde prijzen. (1)

I. TUINBOUW.

A. Groenten, wortelgewassen, vruchten, enz.

(Van no. 1 tot no. 4 wordt bij iedere partij verlangd eene verklaring, dat de ter mededinging ingezonden voorwerpen voor rekening van den inzender, en door of onder toezigt van hem of van zijnen tuinier zijn gekweekt.

Alle wortelgewassen en afgesneden groenten en vruchten zullen in geschikte schalen of mandjes moeten ingeleverd worden.)

No. 1. Verzameling vervroegde en overgehouden groenten en vruchten G. M., Z. V. M., gegeven door het lid mr. *J. E. B. L. Maritz*, Z. M., gegeven door het lid *F. van Wageningen*, en B. M.

(De commissie van beoordeeling zal hoofdzakelijk te letten hebben op voortreffelijkheid van teelt en verzorging, veelvuldige verscheidenheid, fijnheid van soorten en volkomen wasdom. De vervroegde vruchten kunnen aan de plant geleverd worden.)

No. 2. Aardbeziesoorten, vooral voor vervroeging geschikt; van iedere soort minstens 2 planten met rijpe vruchten Z. M., gegeven door het lid *J. Staats Vriesendorp.*

No. 3. Wijngaard in pot gekweekt, met gezette vruchten Z. M., gegeven door het lid *J. Schouten jr.*

(De graad van wasdom der vrucht zal in aanmerking komen.)

No. 4. Tros rijpe vervroegde druiven Z. M., gegeven door het lid mr. *J. E. B. L. Maritz.*

B. Bloem- en siergewassen.

VOOR HANDELDRIJVENDE KWEEKERS.

No. 5. Verzameling van 30 verschillende bloeijende en onbloeijende gewassen G. M., gegeven door Z. K. H. Prins *Frederik der Nederlanden;* Z. V. M. en *f* 20, Z. M. en *f* 15, en Z. M., gegeven door het lid *F. van der Elst.*

(De beoordeelaren zullen te letten hebben op schoone kweeking, groote en waarde van exemplaren, bloemrijkheid of zeldzaamheid.

Camelia's, rhododendrums, erica's, correa's en zoodanige worden ook in deze verzameling toegelaten, doch van ieder niet meer dan hoogstens 7 goed uiteenloopende verscheidenheden.)

No. 6. Verzameling van camellia japonica; 15 stuks, uitmuntende door verscheidenheid, grootte van exemplaren, bloemrijkheid en schoone kweeking Z. V. M., gegeven door Z. K. H. Prins *Frederik der Nederlanden*, Z. M., gegeven door het lid mr. *P. Blussé van Oud-Alblas*, en B. M.

No. 7. Verzameling van rhododendrum arboreum; 15 stuks, uitmuntende als boven, Z. V. M., gegeven door het lid *J. Schouten, Jr.* en Z. M., gegeven door het lid *B. van der Elst van Bleskensgraaf.*

No. 8. Verzameling van Azalea indica; 15 stuks, uitmuntende als boven, Z. V. M., gegeven door het lid jhr. *J. C. Jantson van Erffrenten van Capelle*, en Z. M., gegeven door het lid mr. *P. Blussé van Oud-Alblas.*

No. 9. Verzameling van Begonia, bloeijende en onbloeijende, uitmuntende als boven, Z. M. gegeven door het lid, *G. J. H. de Roo.*

No. 10. Verzameling van erica en epacris, uitmuntende als boven, Z. V. M., gegeven door een lid en Z. M., gegeven door het lid de Wed. *van den Brandeler*, geb. *Vriesendorp.*

No. 11. Verzameling van Cineraria, uitmuntende als boven, Z. M. gegeven door een lid.

No. 12. Verzameling bloeijende en onbloeijende Nieuw-Hollandsche gewassen, uitmuntende als boven, Z. V. M., gegeven door een lid, en Z. M., gegeven door het lid *O. B. de Kat.*

No. 13. Verzameling van 25 groenblijvende heesters voor den vollen grond, uitmuntende door grootte van exemplaren en schakering van bladkleuren, Z. V. M., gegeven door het lid *O. B. de Kat*, en Z. M. gegeven door het lid mr. *P. Blussé van Oud-Alblas.*

(Gewassen, waarvan het slechts twijfelachtig is of zij hier te lande den winter kunnen doorstaan in de open lucht zonder bedekking, zullen door de commissie van beoordeeling niet in aanmerking mogen genomen worden).

No. 14. Verzameling vollengronds gewassen in bloei, (heesters, vaste planten, bolgewassen, enz.) vervroegd en niet vervroegd, uitmuntende door verscheidenheid, keur van soorten en goede behandeling, Z. V. M., gegeven door het lid *G. F.* baron *Thoe Schwartzenberg en Hohenlandsberg*, en Z. M., gegeven door het lid mej. *E. J. Schouten.*

(De bepalingen van het vorige nummer zijn hier ook van toepassing.)

[illegible] liefhebbers of hunne tuiniers en hortulani.

No. [illegible] Verzameling van 20 bloeijende en onbloeijende gewassen, G. M., gegeven door Z. K. H. Prins *Frederik der Nederlanden;* Z. V. M., Z. M., gegeven door het lid jhr. *D. R. Gevers Deynoot*, en B. M.

(De bepalingen van no. 5 zijn hier ook van toepassing.)

No. 16. Verzameling van Camellia Japonica; 10 stuks, uitmuntende door verscheidenheid, grootte van exemplaren, bloemrijkheid en schoone kweeking, Z. V. M., gegeven door Z. K. H. prins *Frederik der Nederlanden*, en Z. M., gegeven door het lid mevr. de Wed. *van den Brandeler*, geb. *Vriesendorp.*

No. 17. Verzameling van rhododendrum arboreum; 10 stuks, uitmuntende als boven, Z. V. M. gegeven door het lid *G. J. H. de Roo*, en Z. M., gegeven door het lid *J. Staats Vriesendorp.*

No. 18. Verzameling van azalea indica, 10 stuks, uitmuntende als boven, Z. V. M. en Z. M., gegeven door een lid.

No. 19. Verzameling van begonia, bloeijende en onbloeijende, uitmuntende als boven, Z. M., gegeven door Z. K. H. prins *Frederik der Nederlanden.*

No. 20. Verzameling van erica en epacris, uitmuntende als boven, Z. V. M., gegeven door het lid *G. J. L. Maritz van Craijensteyn*, en Z. M. gegeven door het lid *H. Maasdam.*

No. 21. Verzameling bloeijende en onbloeijende Nieuw-Hollandsche gewassen, uitmuntende als boven Z. V. M., gegeven door het lid *H. V. Maritz*, en Z. M. gegeven door Z. K. H. prins *Frederik der Nederlanden.*

No. 22. Verzameling bloeijende rozen, uitmuntende als boven, Z. M. gegeven door het lid mej. *E. J. Schouten.*

II. LANDBOUW.

No. 23. Voortbrengselen, werktuigen, enz. van of voor landbouw, 3 Z. M. en 3 B. M.

III. KUNSTVOORTBRENGSELEN.

No. 24. Als tuinsieraden, vazen, potten, kunstmatige bloemen en vruchten, kruid-, land- of tuinbouwkundige boek- of plaatwerken, enz., 2 Z. M. en 2 B. M.

Vastgesteld op de vergadering van het bestuur. *Dordrecht*, 5 september 1850.

Mr. J. E. B. L. MARITZ, *voorzitter.*
J. SCHOUTEN JR., *secretaris.*
O. B. DE KAT.
G. J. H. DE ROO.

(1) De bekroonden kunnen des verkiezende in plaats der medailles, de waarde, daarvan in geld bekomen, als: [illegible] gouden medaille (G. M.) *f* 50, de zilveren [illegible] (Z. V. M.) *f* 7, de zilveren (Z. M.) *f* 5 en de bronzen medaille (B. M.) *f* 2. Hiervan moeten zij op de naamlijsten der voorwerpen reeds mel-[illegible]

POLITIE.

Tusschen 6 en 7 dezer, is op de rivier de Rhijn vermist, eene nieuwe groote vlieger, versch geteerd met blaauwe banken, lang 21 Rijnl. voeten, breed voor in den bodem 36 duim, heeft 16 paar krommers, terwijl het overboord van achteren op het tweede paar krommers is gelegd, zijnde het bovenste boord ½ duim dik.

Te Elst tusschen 11 en 12 dezer door middel van braak ontvreemd: een zilveren zakhorologie, Engelsch werk, met porceleinen plaat en koperen kast, met koperen ketting van twee strengen.

Binnen deze stad bevindt zich, eene knappe ranke meid, met cornet op het hoofd en omslagdoek om, die op naam van vele personen goederen in de winkels haalt; alles is hare gading; tot heden is dezelve nog niet uitgevonden kunnen worden.

Advertentiën.

Burgerlijke stand.

ZUTPHEN:

Van 5 tot en met 12 december.

Gehuwd: G. Ilsink, 26 j., met L. Hemink, 22 j.

Bevallen: W. A. v. Hoytema, geb. Klein, D. — H. te Loo, geb. Klein Egelink, Z. — G. Rietborst, D. — H. Siebers, geb. Hasselman, Z. — J. Vla[illegible]winkel, Z. — J. Offenberg, geb. Schenk, Z. — [illegible] Bronsink, geb. Jacobs, Z. — J. Arensharst, geb. Kroon, D. — A. Peters, geb. v. Duivenbode, Z. — J. v. Zeben, geb. Wensink, D. — L. Brink, geb. Kranenburg, D. — J. M. Broekhuis, geb. Terink, [illegible]

Overleden: J. C. Seule, 77 j. — A. van Meurs, wed. van L. Bruss, ruim 93 j. — H. Coops, huisvr. van P. Stransenbach, 73 j. — T. B. Scholten. [illegible] m. — E. Schutten, wed. van Eijckelhof, 77 j. — H. F. Knoll, 16 j.

APELDOORN:

Van 6 tot en met 13 december.

Gehuwd: Geene.

Bevallen: B. T. v. Voorts, geb. v. d. Hoorn, Z. — H. Bossenbroek, geb. Kets, Z. — H. Beekman, geb. v. d. Veen, D. — J. Meijerink, D.

Overleden: J. J. W. v. Loenen, 41 j.

Marktprijzen.

ZWOLLE, 13 december.

Tarwe f 7.25 à 8.62½. — *Rogge f* 5.70 à 6.20. — *Boekweit f* 4.80 à 6.25. — *Garst f* 4.00 à 4.20. — *Erwten* (groene) *f* 10.25 à 10.50. — *Boonen f* 5.[illegible] à 6.00. — *Aardappelen f* 1.40 à 2.00. — *Boter* n. p. *f* 0.60 à 0.75. ⅛ ton *f* 16.25 à 16.75.

DEVENTER, 13 december.

Zoo ten gevolge der eenigzins flaauwere Hollandsche berigten, als voornamelijk ten gevolge van de meerendeels zeer vochtige qualiteit der aangevoerde granen, was de gesteldheid heden over het geheel niet driftig, en konden alleen de beste soorten tot nagenoeg vorige prijzen worden opgeruimd, terwijl alle de anderen lager moesten worden afgegeven. Voor nieuwe *Tarwe* is besteed *f* 6.75 à 8.00 naar deugd. — *Rogge f* 5.50 à 5.90. — *Boekweit f* 5.[illegible] à 6.30. — *Garst f* 4.25 à 4.60. — *Paardeboonen f* 5.50 à 6.00. — *Haver f* 3.00 à 3.40. — *Boter* 1ste soort *f* 14.00 à 14.50; 2de soort *f* 11.50 à 12.50. *Aardappelen: f* 1.40 à 2.00 het mud. Ter markt à 45 mud. Per schip verzonden 1000 à 1100 mud tegen *f* 1.75 à 2.00 het mud.

ZUTPHEN, 12 december.

Bij vrij aanzienlijken aanvoer, konden zich de prijzen niet staande houden en gingen iets terug, ofschoon alles nog al vlug opruimde. — *Tarwe* (oud) gold van *f* 8.50 tot 8.70; (nieuwe) van *f* 7.25 tot 8.25. — *Rogge* van *f* 5.60 tot 6.00 — *Boekweit* van *f* 5.25 tot 6.10. — *Garst* niet ter markt. — *Haver* van *f* 2.75 tot 3.40. — *Boter:* van *f* 13[illegible] tot 14.25 het ⅛ Vat. — *Aardappelen* geladen 1[illegible] mud, tegen *f* 1.70 à 2.00.

Waterhoogte te Arnhem.

16 Dec. 1 El 3 Palm 7 Duim; gev. 0 D. gev. [illegible]

De prijs dezer courant is *f* 5 in de drie maanden. Afzonderlijke nommers 10 cents. Advertentiën van één tot vijf regels *f* 1, [illegible] voor elken regel daarboven 20 centen, behalve 35 centen zegelregt voor elke plaatsing.

[illegible]e Arnhem bij G. J. THIEME, Boekdrukker.